

Til nr. 65.

Ved ændringsforslaget fastsættes der direkte i loven maksimumsgrænser for længden og bredden af den last, der må medføres på en knallert. Bestemmelsen svarer herefter i det væsentlige til de i § 49, stk. 3, gældende regler for cyklister.

Til nr. 66.

I november 1975 afgav Nordisk Trafik-sikkerhedsråd rapport 12, Varselljus för motorcyklar. I rapporten konkluderes, at risikoen for, at motorcyklister — med eller uden egen skyld — bliver involveret i færdselsulykker, kan forventes at blive nedsat, såfremt det påbydes, at motorcykler altid skal føre lys, og at der under kørsel uden for lygtetændingstiden altid skal anvendes nærllys (såkaldt kørellys).

På baggrund heraf foreslås der indsat en bestemmelse om, at motorcykler uden for lygtetændingstiden altid skal anvende nærllys.

Til nr. 67.

Ved ændringsforslaget tilsigtes, at mindre børn, der ikke kan nå fodhvilerne og derfor ved en brat manøvre eller hård opbremsning let kan falde af, ikke medføres som bagsædepassagerer.

Almindelige bemærkninger

til nr. 68, 71, 73, 76, 100, 101, 104, 105, 107-111, 113, 114 og 117.

1. I 1971 ændredes straffene for spirituskørsel. Ændringerne skyldtes ønsket om gennem en mere gradueret sanktionsfastsættelse at nærme sanktionerne over for spirituspåvirkede motorførere til det reaktionssystem, der anvendes over for andre lovovertrædere, og byggede i øvrigt navnlig på det synspunkt, at der i bestræbelserne for at modvirke spirituskørsel snarere bør lægges vægt på at forøge opdagelsesrisikoen end på at straffe de forholdsvise få, der pågribes, særlig hårdt. Ændringerne bestod i, at anvendelsen af frihedsstraf i mindre grove tilfælde erstattedes af bødestraf. Derimod blev den hidtidige regel om (ubetinget) frakendelse af førerretten ved overtrædelse af forbuddet mod spirituskørsel opretholdt uændret.

Det er efter justitsministeriets opfattelse ønskeligt og forsvarligt nu at gå noget videre med hensyn til den graduering af sanktionsfastsættelsen, som blev påbegyndt i 1971, navnlig således, at der — i lighed med, hvad der er tilfældet ved „groft uforsvarlig kørsel“ — åbnes adgang til i visse tilfælde at anvende betinget frakendelse af førerretten også ved kørsel efter spiritusindtagelse, og at anvendelsesområdet for bøde i stedet for frihedsstraf udvides yderligere.

Denne omlægning af reaktionsmønsteret foreslås knyttet sammen med gennemførelsen af en promilleregel. Som fremhævet bl. a. i straffelovrådets betænkning om spirituspåvirkede motorførere (nr. 588/1970) kan mere omfattende ændringer af *sanktionerne* over for spirituspåvirkede motorførere næppe gennemføres på hensigtsmæssig måde uden anvendelse af promillegrænser.

Det vil endvidere efter justitsministeriets opfattelse være ønskeligt og forsvarligt, at der ved siden af grundreglen om spirituskørsel gennemføres en regel, hvorefter også kørsel efter indtagelse af spiritus af et sådant omfang, at alkoholkoncentrationen i blodet overstiger en vis nedre grænse, gøres til et *selvstændigt delikt*, der foreslås betegnet som *promillekørsel*.

I overensstemmelse med straffelovrådets forslag i den nævnte betænkning foreslås det, at den nedre promillegrænse fastsættes til 0,80 promille. Dette betyder, at kørsel med en alkoholkoncentration i blodet, der overstiger 0,80 promille, bliver strafbar som promillekørsel, selv om der ikke er konkrete holdepunkter i form af kørselsuheld eller andre omstændigheder, der indicerer, at føreren har været uegnet til at køre på betryggende måde.

Spirituskørsel vil efter den foreslåede ordning foreligge, dels hvor promillen overstiger en vis højere grænse, som i overensstemmelse med straffelovrådets forslag i forbindelse med afgrænsningen mellem frihedsstraf og bøde foreslås fastsat til 1,20, dels når der, navnlig i form af kørselsuheld, foreligger konkrete holdepunkter for, at evnen til at føre motorkøretøj er nedsat på grund af spiritusindtagelse.

Som et vigtigt supplement til de nævnte ændringer i sanktionsmønsteret foreslås det, at der indføres adgang til, at alcotestprøver